



Vážení přátelé literatury!

Rok se s rokem sešel a máme tu zpátky Šrámkovu Sobotku – a spolu s ní i literární soutěž. Do naší redakce doputovala slušná řádka textů, jak prozaických, tak básnických. Stejně jako v minulých ročnících mají různorodou úroveň i tematiku (i když láska a její prožívání jako vždy převládají). V tomto a několika příštích vydáních naší literární přílohy se pro Vás pokusíme vybrat to nejzajímavější, co se v soutěži objevilo. Jak to všechno dopadlo (a zda máme podobný vkus jako oficiální porota), se dozvíte, a my vlastně také, ve čtvrtek odpoledne. Kromě samotných výsledků si samozřejmě budeme moci poslechnout i další texty autorů, kteří se nebáli svá dílka odhalit před veřejností. Určitě se máme na co těšit!

Za několik málo dní nám však studnice soutěžních textů jistě vyschne... Máme sice předem připravené texty z pera členů redakce a spřízněných duší, ale ještě radši bychom tiskli Vaše vlastní texty. Stačí přece tak málo! Odhodte stud, zavzpomínejte, co jste si kdy napsali na okraje sešitů v hodinách nenáviděné chemie (či který předmět to byl pro Vás), nebo si na zahrádce místní cukrárny otevřete blok, uchopte pero, a nechte se vést múzami. Nemůžeme Vám bohužel slíbit nic jiného, než že se Váš text objeví v některé z dalších literárních příloh, ale ani to přece není tak špatná „odměna“...

Za redakci Vít Prokopius a Kateřina Pínová

David Šeterle (1986)

Člověk píše jenom proto že nemá s kým si popovídat

a pak si čte a povídá si sám se sebou
anebo doufá že si jej někdo bude číst

a tak si s ním i povídat

jen touha vydá jeho myšlenky a řádky světu

a pak si všichni povídáme

přímo anebo nepřímo

*Verš padal do stok
po tisících
Duše se třpytí
tisíci střípky
Našel jsem domov
v červené barvě vodovek
A Viola sama doma
jako pod stromem sníh*

Lenka Juráčková (1974)

S kočárem ve městě

Stoupáme k nemocnici
podél zdi obtěžkané sněhem
koly nabíráme zamrzlé psí úděly
V kavárně proti sobě
šachisté, osudový pohyb
A znova soumrak šedých oken
nemocničních budov
V korbě kočárku jak u pece...

Nastavit někomu čas mezi dny?

Brousíme kolem transfuzky
a dech se mi
zmrzlý naroloval
zpátky do pusy –

Venku

Větvoví vran ranním pochodem
do hlíny tiskne klásky
Motáš se hřbitovem
do polí, dělat vrásky

Adriana Dosedělová (1978)

*(ze sbírky *Herbář*)*

Karafiát

Chudák,
jenž nepřežil éru
převlékání vest.
Ztratil se v davu
mezi mnoha květinami.



Orchidej

Orchidej
stará elegantní dáma
z let dvacátých,
či třicátých,
kdy děvčata
ještě dobře vychována
samotné nebloumaly
noční ulicí.

Konvalinka

Prastará vůně našich babiček.
Dodnes nás
omračuje
ze stejně
ošklivých
lahviček.

Kateřina Komorádová (1982)

Jsem šmouha na plátně života

...jsem korán zbavenej súr,
jsem déšť stepující pouští,
jsem ticho pod křídly nočních můr.

Jsem čas prohranej v kartách,
jsem zlomenej klíč,
jsem ozvěnou týhle společnosti,
jsem dno, kam padnul lidskej chtíč.

Jsem vlnobití za soumraku,
co podupal slunci čelo,
jsem hořkost, co se válí na jazyku

– a pořád jenom JSEM
i když chtělo by se
ŽÍT.

Na dluh

Svět nacpaný do jedné vteřiny
před reflektory blížících se
připomíná
pomíjivost sebe sama

a připisuje další čárku
na účtenku života.

Zase jedu na sekeru.



Marie Tejklová (1977)

Ukazatel průběhu

Kvůli velkému množství akcí
prováděných na pracovní ploše
často dochází k tomu
že uživatel zapomíná sledovat
na pozadí zobrazený
ukazatel průběhu
indikující celkový
stanovený deadline

Upozorňujeme
že tento deadline nelze
za žádných okolností prodloužit

Varování

Ihned po probuzení
spolykejte vitamíny
a další doplňky stravy
nejezte po šesté hodině večer
a pravidelně cvičte
vyhýbejte se klíšťatům
nepijte alkohol a nekuřte
ani pasivně
za všech okolností poslouchejte
varování ministra zdravotnictví
jinak dostanete rakovinu
neotěhotníte
a přijdete do pekla

Připomenutí

Za několik minut
nastane konečná fáze vaší nemoci
budete mít několik týdnů na rozloučení
s přáteli a příbuznými
a vypořádání finančních záležitostí

Chcete-li zobrazit nápovědu
stiskněte klávesu F1

